

РЕШЕНИЕ

№ 2303

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10803** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. К. В., като пълномощник на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ“ (ДАНС), представлявана от председател, срещу РЕШЕНИЕ №4197/14.09.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 136^{-ти} състав, по н.а.х. дело №1247/2023г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Поддържа, че при правилно установените факти първостепенният съд неправилно е тълкувал закона. Твърди, че при наличие на безспорно доказано нарушение, съдът не е съобразил, че приложимата санкционна разпоредба на чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) предвижда по-висок минимален размер на санкцията от приложената норма на чл.118, ал.1, т.3 от същия закон. Смята, че неправилното посочване на мястото на извършване на нарушението, не винаги е нарушение на съдопроизводствените правила от категорията на съществениите. Изтъква, че процесния случай правото на защита на санкционираното лице не е било накърнено, тъй като той е разполагал с възможността да разбере къде следва да изпрати уведомлението по чл.76, ал.1 ЗМИП. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно

Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №38-72/31.08.2022г., издадено от председателя на ДАНС. Претендира присъждане на разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът – „АРГОНАВТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. П. З. поддържа, че извършената неправилна квалификация на нарушението в обжалваното НП представлява порок, който не може да бъде саниран от наказващия орган. Твърди, че правоприлагането не може да почива на предположения, а на конкретни факти, обстоятелства и данни. Смята, че от нарушението не са настъпили вредни последици, поради което същото съставлява маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Претендира присъждане на сторените в производството разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор П. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №38-72/31.08.2022г. на ответника по касация „Аргонавт“ ЕООД, в качеството му на задължено лице по чл.4, т.4 ЗМИП – обменно бюро, е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл.118, ал.1, т.3 ЗМИП, за това, че в предвидения от закона срок до 15^{-то} число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията, не е уведомил дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“, за извършено на 08.02.2021г., в свой обект на обмяна на валута в [населено място], плащане в брой на стойност над 30 000 лева, с което е била нарушена разпоредбата на чл.54, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ППЗМИП), във вр. с чл.76, ал.1 ЗМИП. Посочената сделка била регистрирана с издадени от обменното бюро – фискален бон №0027238, с вписано бордеро №108211, от 08.02.2021г. в 12:13:01 часа и насрещно бордеро за продажба на валута в наличност №CS0007095355 от 08.02.2021г., издадено от „Българската народна банка“, на стойност 100 000 евро, с легова равностойност 195 583 лева.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №38-72/31.08.2022г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Решаващият състав е приел, че макар извършването на описаното нарушение да е било доказано по безспорен начин, при съставяне на АУАН, съответно при издаване на НП, са били допуснати съществени процесуални нарушения, които компроментират отразените в тях фактически констатации. Обоснован е извод, че дължимото от наказаното лице поведение е следвало да бъде извършено в [населено място] - седалището на компетентния орган, а не в [населено място], както е приел административно-наказващият орган и съдът не би могъл да коригира този пропуск.

Освен това е посочил, че извършеното нарушение е такова по чл.54, ал.1 ППЗМИП във вр. с чл.76, ал.1 ЗМИП, т.е. приложимата санкционна разпоредба е тази по чл.116, ал.1, т.3 ЗМИП, а не определената от наказващия орган такава по чл.118, ал.1, т.3 ЗМИП.

Тези изводи за отмяна на НП не се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС: със Заповед №ФР-9-28/09.03.2022г. на директора на С. ФР-ДАНС било възложено извършване на проверка на „Аргонавт“ ЕООД, в качеството му на задължено лице по чл.4, т.4 ЗМИП – обменно бюро, с цел установяване на задълженията му през периода 01.01.2021г. – 31.12.2021г. По този повод били изискани документи от обменното бюро относно изпълнението на чл.76, ал.1 ЗМИП при сделки с валута в наличност и легова равностойност над 30 000 лева. В хода на проверката дружеството представило: извадка от Регистър на сключените сделки на стойност/равностойност над 30 000 лева; Справка за операции; Разширен фискален бон №0027238, с вписано бордеро №108211, въз основа на които било установено, че на 08.02.2021г. „Аргонавт“ ЕООД е извършило плащане в брой – покупка на 100 000 евро, с легова равностойност 195 583 лева от „Българска народна банка“. Обменното бюро е предоставило информация в ДАНС, за посоченото плащане в брой, на 28.03.2022г., след като срокът за уведомяване по чл.54, ал.1 ППЗМИП е изтекъл на 16.03.2021г.

Горните факти не се оспорват от ответника по касация и са установени с приетите по делото писмени и гласни доказателства.

Съгласно приложимата норма на чл.76, ал.1 ЗМИП лицата по чл.4 (сред които са и обменните бюра) уведомяват дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции. Разпоредбата на чл.54, ал.1 ППЗМИП предписва, че срокът за това уведомяване е до 15^{то} число на месеца, следващ месеца, за който се отнася информацията.

В случая „Аргонавт“ ЕООД не твърди и не представя доказателства, че в срок до 15.03.2021г. включително, е уведомил дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ за извършеното на 08.02.2021г. плащане в брой на стойност над 30 000 лева. Следователно, законосъобразен е изводът на административно-наказващия орган и на първостепенния съд, че обменното бюро е извършило нарушение на чл.54, ал.1 ППЗМИП, във вр. с чл.76, ал.1 ЗМИП. Нарушението е формално и е осъществено чрез бездействие.

Настоящият съдебен състав приема, че погрешно в наказателното постановление е посочена санкционната норма на чл.118, ал.1, т.3 ЗМИП, вместо тази на чл.116, ал.1, т.3 ЗМИП, извод до който е достигнал и СРС. Съгласно правилната санкционна разпоредба, „лице по чл.4, т.1 – т.6 и т.8 – т.11 ЗМИП (сред които попадат и обменните бюра), което извърши или допусне да се извърши нарушение на чл.76, ал.1, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с имуществена санкция от 5 000 до 50 000 лева. Първоинстанционният съд обаче, не е съобразил, че приложимата санкционна разпоредба предвижда по-висок минимален размер на санкцията от определената в конкретния случай, поради което липсва основание за изменение на обжалваното НП в частта относно размера на наказанието. Съдебното производство е

започнало по жалба на „Аргонавт“ ЕООД и в хода на същото положението на оспорвания е недопустимо да бъде утежнявано (при забрана *non reformatio in peius*). След като е доказано извършването на нарушението, правилно е установен деецът, като му е наложена по-лека санкция от предвидената от законодателя и това е в негов интерес, обжалваното НП не следва да бъде отменено. Предвид това, че нарушителят е юридическо лице, не следва да се обсъждат елементите от субективната страна на нарушението. Безспорно административното нарушение е извършено, а причините за това са ирелевантни за фактическия състав на правната норма.

Неоснователни са доводите на съда за отмяна на НП и поради неправилно посочване мястото на извършване на нарушението. Както в АУАН, така и в НП, е отразено, че процесната сделка е извършена в [населено място], в обект за обмяна на валута на ответника по касация. При описаната в двата акта сделка по обмяна на валута се касае за обмяна на един валутен актив срещу друг между две задължени по чл.4, т.1 и т.4 ЗМИП лица. За същите, предвид факта, че са лица, извършващи по занятие сделки по обмяна на валута, е пределно ясно къде следва да изпращат информацията по чл.76, ал.1 ЗМИП и на кого. Това, че е посочено единствено мястото на извършване на процесната сделка, но не и мястото на извършване на нарушението (по седалището на ДАНС, което е само в [населено място], няма териториални структури), е нарушение на административнопроизводствените правила, но не е от категорията на съществените, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Същото е било реализирано в пълен обем.

Не може да бъде споделено възражението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл.28 ЗАНН. Извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга реализирането на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение. Значителният срок на закъснението (информацията е подадена на 28.03.2022г., вместо до 15.03.2021г. вкл.), сравнен с предвидения отчетен период, както и установената системност на извършени нарушения, сочи на засягане на защитените обществени отношения в значителна степен, която не предполага преценката на случая като маловажен.

Предвид изложеното, настоящият решаващ състав приема, че обжалваният съдебен акт следва да бъде ОТМЕНЕН, като постановен при наличие на касационно основание за отмяна – чл.348, ал.1, т.1, във вр. с ал.2, предл. 1^{-во} НПК и на основание чл.222, ал.1 АПК делото решено по същество, чрез ПОТВЪРЖДАВАНЕ на НП.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Първоинстанционният съд се е произнесъл за разноските, направени в съдебното производство пред него, съобразно мотивите на оспореното решение.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 АПК, Административен съд София - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №4197/14.09.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 136^{-ти} състав, по н.а.х. дело №1247/2023г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА: ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №38-72/31.08.2022г., издадено от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

ОСЪЖДА „АРГОНАВТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“, представлявана от председателя, с адрес: 1407 С., [улица], сумата от 80 (осемдесет) лева – разноски по к.а.х. дело №10803/2023г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.